

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

11. Το βιβλίο των έντεκα (11. Ekādasakanipāṭapāḷi)

2. Το κεφάλαιο για τον αναλογισμό (2. Anussativaggo)

[AN 11.11-21, PTS 5.329-5.358]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

11. Το βιβλίο των έντεκα

2. Το κεφάλαιο για τον αναλογισμό

1. Η πρώτη ομιλία για τον Μαχανάμα

11. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Ο Μαχανάμα ο Σάκκα άκουσε - «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'».

Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'. Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;»

«Καλώς, καλώς, Μαχανάμα! Αυτό, Μαχανάμα, είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών, το να πλησιάζετε τον Τατχάγκατα και να ρωτάτε - 'Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;' Αυτός που έχει πίστη, Μαχανάμα, επιτυγχάνει, όχι ο άπιστος· αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα επιτυγχάνει, όχι ο σκνηρός· ο μνήμων επιτυγχάνει, όχι ο επιλήσμων· ο αυτοσυγκεντρωμένος επιτυγχάνει, όχι ο μη αυτοσυγκεντρωμένος· ο σοφός επιτυγχάνει, όχι αυτός που στερείται σοφίας. Εδραιωμένος σε αυτά τα πέντε φαινόμενα, Μαχανάμα, θα αναπτύξεις περαιτέρω έξι φαινόμενα. Εδώ εσύ, Μαχανάμα, θα αναθυμάσαι τον Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τον Τατχάγκατα, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τον Τατχάγκατα. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής που διαμένει

έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση των αρετών του Βούδα.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι τη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τη Διδασκαλία, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τη Διδασκαλία. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ευγενής μαθητής που διαμένει έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση της Διδασκαλίας.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι την Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται την Κοινότητα, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με την Κοινότητα. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ευγενής μαθητής που διαμένει έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση των αρετών της Κοινότητας.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι τις ηθικές αρχές του εαυτού σου, άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται την ηθική, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με την ηθική.Ο

ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ευγενής μαθητής που διαμένει έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση της ηθικής διαγωγής.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι τη γενναιοδωρία του εαυτού σου -'Τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που εγώ ανάμεσα στη γενιά που είναι κατειλημμένη από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, κατοικώ εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιοδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τη γενναιοδωρία, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τη γενναιοδωρία. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ευγενής μαθητής που διαμένει έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση της γενναιοδωρίας.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι τις θεότητες -'Υπάρχουν οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, υπάρχουν οι Τριάντα Τρεις θεοί, υπάρχουν οι θεοί Γιάμα, υπάρχουν οι θεοί Τουσίτα, υπάρχουν οι δημιουργοχαρείς θεοί, υπάρχουν οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, υπάρχουν οι θεοί Βραχμακαγίκα, υπάρχουν θεοί ανώτεροι από αυτούς. Με όποιου είδους πίστη ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους πίστη. Με όποιου είδους ηθική ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους ηθική. Με όποιου είδους μάθηση ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους μάθηση. Με όποιου είδους γενναιοδωρία ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους γενναιοδωρία. Με όποιου είδους σοφία ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους σοφία'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τον εαυτό του και εκείνες τις θεότητες ως προς την πίστη και την ηθική και τη μάθηση και τη γενναιοδωρία και τη σοφία, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τις θεότητες. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση,

Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτός ονομάζεται, Μαχανάμα, ευγενής μαθητής που διαμένει έχοντας επιτύχει γαλήνη ανάμεσα σε γενιά που έχει πάει σε ανωμαλία, που διαμένει χωρίς δυστυχία ανάμεσα σε γενιά με δυστυχία, που έχοντας επιτύχει το ρεύμα της Διδασκαλίας αναπτύσσει την ανάμνηση των θεοτήτων». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον Μαχανάμα

12. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Εκείνη την περίοδο ο Μαχανάμα ο Σάκκα είχε αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών».

Ο Μαχανάμα ο Σάκκα άκουσε - «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'. Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;»

«Καλώς, καλώς, Μαχανάμα! Αυτό, Μαχανάμα, είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών, το να πλησιάζετε τον Τατχάγκατα και να ρωτάτε - 'Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;' Αυτός που έχει πίστη, Μαχανάμα, επιτυγχάνει, όχι ο άπιστος· αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα επιτυγχάνει, όχι ο οκνηρός· ο μνήμων επιτυγχάνει, όχι ο επιλήσμων· ο αυτοσυγκεντρωμένος επιτυγχάνει, όχι ο μη αυτοσυγκεντρωμένος· ο σοφός επιτυγχάνει, όχι αυτός που στερείται σοφίας. Εδραιωμένος σε αυτά τα πέντε φαινόμενα, Μαχανάμα, θα αναπτύξεις περαιτέρω έξι φαινόμενα.

Εδώ εσύ, Μαχανάμα, θα αναθυμάσαι τον Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τον Τατχάγκατα, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τον Τατχάγκατα. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή την ανάμνηση των αρετών του Βούδα, Μαχανάμα, θα αναπτύσσεις και περπατώντας,

θα αναπτύσσεις και στεκόμενος, θα αναπτύσσεις και καθισμένος, θα αναπτύσσεις και ξαπλωμένος, θα αναπτύσσεις και καθορίζοντας τη δραστηριότητά σου, θα αναπτύσσεις και κατοικώντας σε σπίτι γεμάτο με παιδιά.

«Επιπλέον εσύ, Μαχανάμα, να αναθυμάσαι τη Διδασκαλία... κ.λπ... να αναθυμάσαι την Κοινότητα... κ.λπ... να αναθυμάσαι τις ηθικές αρχές του εαυτού σου... κ.λπ... να αναθυμάσαι τη γενναιοδωρία του εαυτού σου... κ.λπ... να αναθυμάσαι τις θεότητες - 'Υπάρχουν οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς... κ.λπ... υπάρχουν θεοί ανώτεροι από αυτούς. Με όποιου είδους πίστη ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους πίστη. Με όποιου είδους ηθική... με μάθηση... με γενναιοδωρία... με σοφία ήταν προικισμένες εκείνες οι θεότητες, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, και σε μένα υπάρχει τέτοιου είδους σοφία'. Όταν, Μαχανάμα, ο ευγενής μαθητής αναθυμάται τον εαυτό του και εκείνες τις θεότητες ως προς την πίστη και την ηθική και τη μάθηση και τη γενναιοδωρία και τη σοφία, εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από πάθος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από μίσος, η συνείδησή του δεν είναι κατακλυσμένη από αυταπάτη· εκείνη τη στιγμή η συνείδησή του είναι ευθεία σχετικά με τις θεότητες. Ο ευγενής μαθητής με ευθεία συνείδηση, Μαχανάμα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή την ανάμνηση των θεοτήτων εσύ, Μαχανάμα, να την αναπτύσσεις ακόμη και περπατώντας, να την αναπτύσσεις ακόμη και στεκόμενος, να την αναπτύσσεις ακόμη και καθισμένος, να την αναπτύσσεις ακόμη και ξαπλωμένος, να την αναπτύσσεις ακόμη και καθορίζοντας τη δραστηριότητά σου, να την αναπτύσσεις ακόμη και κατοικώντας σε σπίτι γεμάτο με παιδιά». Δεύτερο.

3. Η ομιλία στον Νάντιγια

13. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος επιθυμούσε να πάει στη Σαβάτθι για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή.

Ο Νάντιγια ο Σάκκα άκουσε -«Ο Ευλογημένος, λένε, επιθυμεί να πάει στη Σαβάτθι για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή». Τότε στον Νάντιγια τον Σάκκα ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην πάω κι εγώ στη Σαβάτθι για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή; Εκεί θα καθορίσω τις δραστηριότητές μου και θα έχω τον Ευλογημένο κατά καιρούς για να τον δω».

Τότε ο Ευλογημένος πήγε στη Σαβάτθι για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή. Και ο Νάντιγια ο Σάκκα πήγε στη Σαβάτθι για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή. Εκεί καθόρισε τις δραστηριότητές του και είχε τον Ευλογημένο κατά καιρούς για να τον δει. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών».

Ο Νάντιγια ο Σάκκα άκουσε -«Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'». Τότε ο Νάντιγια ο

Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Νάντιγια ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'. Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;»

«Καλώς, καλώς, Νάντιγια! Αυτό, Νάντιγια, είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών, το να πλησιάζετε τον Τατχάγκατα και να ρωτάτε - 'Για εμάς, σεβάσμιε κύριε, που διαμένουμε με διάφορες διαμονές, με ποια διαμονή πρέπει να διαμένουμε;' Αυτός που έχει πίστη, Νάντιγια, επιτυγχάνει, όχι ο άπιστος· ο ηθικός επιτυγχάνει, όχι ο ανήθικος· αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα επιτυγχάνει, όχι ο σκηνήρος· ο μνήμων επιτυγχάνει, όχι ο επιλήσμων· ο αυτοσυγκεντρωμένος επιτυγχάνει, όχι ο μη αυτοσυγκεντρωμένος· ο σοφός επιτυγχάνει, όχι αυτός που στερείται σοφίας. Εδραιωμένος σε αυτά τα έξι φαινόμενα, Νάντιγια, η μνήμη πρέπει να εφαρμοστεί εσωτερικά σε πέντε φαινόμενα.

«Εδώ εσύ, Νάντιγια, θα αναθυμάσαι τον Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, σχετικά με τον Τατχάγκατα πρέπει να εδραιωθεί εσωτερικά η μνήμη.

«Επιπλέον εσύ, Νάντιγια, θα αναθυμάσαι τη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, σχετικά με τη Διδασκαλία πρέπει να εδραιωθεί εσωτερικά η μνήμη.

«Επιπλέον εσύ, Νάντιγια, θα αναθυμάσαι τους καλούς φίλους - 'Τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που έχω καλούς φίλους συμπονετικούς, που επιθυμούν το καλό μου, νουθετητές, παραινετές'. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, σχετικά με τους καλούς φίλους πρέπει να εδραιωθεί εσωτερικά η μνήμη.

«Επιπλέον εσύ, Νάντιγια, θα αναθυμάσαι τη γενναιοδωρία του εαυτού σου - 'Τι κέρδος πράγματι για μένα, τι καλή τύχη πράγματι για μένα, που εγώ ανάμεσα στη γενιά που είναι κατειλημμένη από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, κατοικώ εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιοδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή'. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, σχετικά με τη γενναιοδωρία πρέπει να εδραιωθεί εσωτερικά η μνήμη.

«Επιπλέον εσύ, Νάντιγια, θα αναθυμάσαι τις θεότητες - 'Εκείνες οι θεότητες που, περνώντας τη συντροφιά των θεοτήτων που τρέφονται με φαγώσιμη τροφή, έχουν επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου, αυτές δεν θεωρούν κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό τους ή συσσώρευση αυτού που έγινε. Όπως, Νάντιγια, ένας μοναχός παντοτινά απελευθερωμένος δεν θεωρεί κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό του ή συσσώρευση αυτού που έγινε· ακριβώς έτσι, Νάντιγια, εκείνες οι θεότητες που, περνώντας τη συντροφιά των θεοτήτων που τρέφονται με φαγώσιμη τροφή, έχουν επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου,

αυτές δεν θεωρούν κάτι που πρέπει να γίνει για τον εαυτό τους ή συσσώρευση αυτού που έγινε. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, σχετικά με τις θεότητες πρέπει να εδραιωθεί εσωτερικά η μνήμη.

«Με αυτές τις έντεκα ιδιότητες, Νάντιγια, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής εγκαταλείπει πράγματι τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, δεν προσκολλάται. Όπως, Νάντιγια, μια στάμνα αναποδογυρισμένη αδειάζει πράγματι το νερό, δεν ξαναδέχεται μέσα αυτό που άδειασε· ή όπως, Νάντιγια, σε ένα ξερό χορτολίβαδο φωτιά που αφέθηκε ελεύθερη καίει πράγματι προχωρώντας, δεν επιστρέφει σε αυτό που κάηκε· ακριβώς έτσι, Νάντιγια, με αυτές τις έντεκα ιδιότητες προικισμένος ένας ευγενής μαθητής εγκαταλείπει πράγματι τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, δεν προσκολλάται». Τρίτη.

4. Η ομιλία στον Σουμπχούτι

14. Τότε ο σεβάσμιος Σουμπχούτι μαζί με τον μοναχό Σάντα πήγε στον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σουμπχούτι που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Ποιο είναι το όνομα αυτού του μοναχού, Σουμπχούτι;» «Το όνομα αυτού του μοναχού είναι Σάντα, σεβάσμιε κύριε, γιος του λαϊκού ακολούθου Σουντάττα, με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή».

«Μήπως όμως αυτός ο μοναχός Σάντα, γιος του λαϊκού ακολούθου Σουντάττα, που με πίστη εγκατέλειψε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, παρατηρείται στα χαρακτηριστικά ενός πιστού, Σουμπχούτι;» «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε, ο Ευλογημένος να μιλήσει για τα χαρακτηριστικά ενός πιστού. Τώρα εγώ θα γνωρίσω αν αυτός ο μοναχός παρατηρείται στα χαρακτηριστικά ενός πιστού ή όχι».

«Τότε λοιπόν, Σουμπχούτι, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σουμπχούτι στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εδώ, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις, και αυτό, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, αυτό επίσης, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του

σύμπαντος - 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτό επίσης, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - "Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός με τον θείο οφθαλμό, καθαρό... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους, αυτό επίσης, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού.

«Επιπλέον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Εφόσον, Σουμπχούτι, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει, αυτό επίσης, Σουμπχούτι, είναι χαρακτηριστικό ενός πιστού».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σουμπχούτι είπε στον Ευλογημένο: «Αυτά τα χαρακτηριστικά ενός πιστού, σεβάσμιε κύριε, που έχουν ειπωθεί από τον Ευλογημένο, υπάρχουν σε αυτόν τον μοναχό, και αυτός ο μοναχός φαίνεται σε αυτά.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... κ.λπ... την παραίνεση.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή.

«Αυτός ο μοναχός, σεβάσμιε κύριε, διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα... κ.λπ... με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις.

«Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή.

«Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

«Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους.

«Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτά τα χαρακτηριστικά του πιστού, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, υπάρχουν σε αυτόν τον μοναχό, και αυτός ο μοναχός φαίνεται σε αυτά».

«Καλώς, καλώς, Σουμπχούτι! Τότε λοιπόν εσύ, Σουμπχούτι, θα διαμένεις μαζί με αυτόν τον πιστό μοναχό. Και όταν εσύ, Σουμπχούτι, επιθυμείς να δεις τον Τατχάγκατα, θα πλησιάζεις μαζί με αυτόν τον πιστό μοναχό για να δεις τον Τατχάγκατα». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη φιλικότητα

15. «Μοναχοί, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει εξασκηθεί, έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, έντεκα οφέλη αναμένονται.

Ποια έντεκα; Κοιμάται με ευτυχία, ξυπνάει με ευτυχία, δεν βλέπει κακό όνειρο, είναι αγαπητός στους ανθρώπους, είναι αγαπητός στα πνεύματα, οι θεότητες τον προστατεύουν, ούτε φωτιά ούτε δηλητήριο ούτε μαχαίρι τον βλάπτει, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται γρήγορα, το χρώμα του προσώπου γαληνεύει, πεθαίνει χωρίς σύγχυση, αν δεν διεισδύσει περαιτέρω, πηγαίνει στον κόσμο του Βράχμα. Μοναχοί, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει εξασκηθεί, έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, αυτά τα έντεκα οφέλη αναμένονται.» Πέμπτο.

6. Η ομιλία στον άνθρωπο από την πόλη Άττακα

16. Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα διέμενε στη Βεσάλι, στο χωριό Μπελούβα. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ντάσάμα από την Αττακανάγκαρα είχε φτάσει στην Παταλίπουττα για κάποια υπόθεση.

Τότε ο οικοδεσπότης Ντάσάμα από την Αττακανάγκαρα πήγε στο μοναστήρι Κουκκούτα, εκεί όπου ήταν κάποιος μοναχός· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον μοναχό: «Πού, σεβάσμιε κύριε, διαμένει τώρα ο σεβάσμιος Άναντα; Επιθυμούμε, σεβάσμιε κύριε, να δούμε τον σεβάσμιο Άναντα». «Αυτός, οικοδεσπότη, ο σεβάσμιος Άναντα διαμένει στη Βεσάλι, στο χωριό Μπελούβα».

Τότε ο οικοδεσπότης Ντάσάμα από την Αττακανάγκαρα, αφού τελείωσε εκείνη την υπόθεση στην Παταλίπουττα, πήγε προς τη Βεσάλι, προς το χωριό Μπελούβα, εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Ντάσάμα από την Αττακανάγκαρα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε Άναντα, ένα φαινόμενο που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται;» «Υπάρχει πράγματι, οικοδεσπότη, ένα φαινόμενο που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται».

«Ποιο όμως, σεβάσμιε Άναντα, είναι αυτό το ένα φαινόμενο που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται;» «Εδώ, οικοδεσπότη, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'αυτή επίσης η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση'.

‘Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης’ - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, είναι ένα φαινόμενο που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός σκέφτεται έτσι - ‘αυτή επίσης η τέταρτη διαλογιστική έκσταση είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση’. ‘Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης’ - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, είναι ένα φαινόμενο που διδάχθηκε σωστά από τον Ευλογημένο που γνωρίζει και βλέπει, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ένας μοναχός, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός σκέφτεται έτσι - ‘αυτή επίσης η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση’. ‘Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης’ - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, από τον Ευλογημένο που γνωρίζει... κ.λπ... ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ένας μοναχός με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από αταραξία, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'αυτή επίσης η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση'. 'Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης' - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, από τον Ευλογημένο που γνωρίζει... κ.λπ... ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ένας μοναχός, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'αυτή επίσης η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση'. 'Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης' - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, από τον Ευλογημένο που γνωρίζει... κ.λπ... ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει... κ.λπ... έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'αυτή επίσης η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας είναι συνθηκοκρατημένη, διαμορφωμένη από τη βούληση'. 'Ό,τι όμως είναι συνθηκοκρατημένο, διαμορφωμένο από τη βούληση, αυτό είναι παροδικό, έχει τη φύση της παύσης' - κατανοεί. Αυτός, αδιάλειπτος σε αυτό, επιτυγχάνει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· αν δεν επιτύχει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, με αυτό ακριβώς το πάθος για τη Διδασκαλία, με αυτή την απόλαυση της Διδασκαλίας, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών, γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, οικοδεσπότη, από τον Ευλογημένο που γνωρίζει... κ.λπ... ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο οικοδεσπότης Ντάσασμα από την Αττχакανάγκαρα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Όπως, σεβάσμιε Άναντα, ένας άνθρωπος αναζητώντας μία είσοδο θησαυρού θα ανακάλυπτε μονομιάς έντεκα εισόδους θησαυρών· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εγώ, σεβάσμιε κύριε, αναζητώντας μία θύρα της αθανασίας έλαβα μονομιάς έντεκα θύρες της αθανασίας για καλλιέργεια. Όπως, σεβάσμιε κύριε, ένας άνθρωπος έχει σπίτι με έντεκα θύρες. Όταν εκείνο το σπίτι φλέγεται, θα μπορούσε να σώσει τον εαυτό του ακόμη και από μία μόνο θύρα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εγώ, σεβάσμιε κύριε, από αυτές τις έντεκα θύρες της αθανασίας θα μπορέσω να σώσω τον εαυτό μου ακόμη και από μία μόνο θύρα της αθανασίας. Αφού, σεβάσμιε κύριε, αυτοί οι αλλόδοξοι θα αναζητήσουν αμοιβή για τον δάσκαλό τους. Πώς εγώ να μην αποδώσω τιμή στον σεβάσμιο Άναντα;»

Τότε ο οικοδεσπότης Ντάσασμα από την Αττχакανάγκαρα, αφού συγκέντρωσε την Κοινότητα μοναχών της Βεσάλι και της Παταλιπούττα, ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε με εξαίσια στερεά και μαλακή τροφή. Και κάλυψε κάθε μοναχό ξεχωριστά με ένα ζευγάρι υφασμάτων, και τον σεβάσμιο Άναντα με τρεις χιτώνες. Έκτισε για τον σεβάσμιο Άναντα μοναστήρι αξίας πεντακοσίων. Έκτο.

7. Η ομιλία για τον βοσκό

17. «Ένας βοσκός, μοναχοί, προικισμένος με έντεκα ιδιότητες είναι ανίκανος να φροντίσει το κοπάδι των αγελάδων και να το κάνει να ευημερήσει. Ποιες έντεκα; Εδώ, μοναχοί, ένας βοσκός δεν γνωρίζει τη μορφή, δεν είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά, δεν αφαιρεί τα αυγά των μυγών, δεν καλύπτει τις πληγές, δεν κάνει καπνό, δεν γνωρίζει το πέρασμα του ποταμού, δεν γνωρίζει τι έχει πιεί, δεν γνωρίζει τον δρόμο, δεν είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής, αρμέγει χωρίς να αφήνει υπόλοιπο και εκείνους τους ταύρους που είναι πατέρες του κοπαδιού, ηγέτες του κοπαδιού, δεν τους τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια. Με αυτές τις έντεκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας βοσκός είναι ανίκανος να φροντίσει το κοπάδι των αγελάδων και να το κάνει να ευημερήσει.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με έντεκα ιδιότητες είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ποιες έντεκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει την υλικότητα, δεν είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά, δεν αφαιρεί τα αυγά των μυγών, δεν καλύπτει τις πληγές, δεν κάνει καπνό, δεν γνωρίζει το πέρασμα του ποταμού, δεν γνωρίζει τι έχει πιεί, δεν γνωρίζει τον δρόμο, δεν είναι επιδέξιος στον τόπο για συλλογή τροφής, αρμέγει χωρίς να αφήνει υπόλοιπο και εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας, δεν τους τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει την υλικότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι οποιαδήποτε υλικότητα ως 'τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων'. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει την υλικότητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι ότι 'ο αδαής χαρακτηρίζεται από την πράξη, ο σοφός χαρακτηρίζεται από την πράξη'. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αφαιρεί τα αυγά των μυγών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, δεν τον εγκαταλείπει, δεν τον απομακρύνει, δεν τον τερματίζει, δεν τον οδηγεί στην εξαφάνιση· τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, δεν τις εγκαταλείπει, δεν τις απομακρύνει, δεν τις τερματίζει, δεν τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αφαιρεί τα αυγά των μυγών.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν καλύπτει τις πληγές; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της· επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· δεν προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του· επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· δεν προστατεύει τη νοητική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν καλύπτει τις πληγές.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κάνει καπνό; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κάνει καπνό.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει το πέραςμα του ποταμού; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν πλησιάζει κατά καιρούς εκείνους τους μοναχούς που είναι πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, και δεν ρωτά και δεν εξετάζει - 'αυτό, σεβάσμιε κύριε, πώς είναι; ποιο είναι το νόημα αυτού;' Σε αυτόν εκείνοι οι σεβάσμιοι δεν αποκαλύπτουν το μη αποκαλυμμένο, δεν ξεκαθαρίζουν το μη ξεκαθαρισμένο, και σε πολλά φαινόμενα που προκαλούν αβεβαιότητα δεν απομακρύνουν την αβεβαιότητα. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει το πέραςμα του ποταμού.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει τι έχει πιεί; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν διδάσκεται η Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, δεν αποκτά έμπνευση για το νόημα, δεν αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, δεν αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει τι έχει πιεί.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει τον δρόμο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι την ευγενή οκταμελή οδό. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνωρίζει τον δρόμο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός αρμέγει χωρίς να αφήνει υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, πιστοί οικοδεσπότες προσφέρουν σε έναν μοναχό τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εκεί ο μοναχός δεν γνωρίζει το μέτρο στην αποδοχή. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός αρμέγει χωρίς να αφήνει υπόλοιπο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός δεν τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προς εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας, δεν εδραιώνει σωματική πράξη με φιλικότητα, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, δεν εδραιώνει λεκτική πράξη με φιλικότητα... δεν εδραιώνει νοητική πράξη με φιλικότητα, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός δεν τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας.

«Ένας μοναχός, μοναχοί, προικισμένος με αυτές τις έντεκα ιδιότητες είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή.

«Ένας βοσκός, μοναχοί, προικισμένος με έντεκα ιδιότητες είναι ικανός να φροντίσει το κοπάδι των αγελάδων και να το κάνει να ευημερήσει. Ποιες έντεκα; Εδώ, μοναχοί, ένας βοσκός γνωρίζει τη μορφή, είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά, αφαιρεί τα αυγά των μυγών, καλύπτει τις πληγές, κάνει καπνό, γνωρίζει το πέρασμα του ποταμού, γνωρίζει τι έχει πιεί, γνωρίζει τον δρόμο, είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής, αρμέγει αφήνοντας υπόλοιπο, και εκείνους τους ταύρους που είναι πατέρες του κοπαδιού, ηγέτες του κοπαδιού, τους τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια - με αυτές τις έντεκα ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας βοσκός είναι ικανός να φροντίσει το κοπάδι των αγελάδων και να το κάνει να ευημερήσει.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός προικισμένος με έντεκα ιδιότητες είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ποιες έντεκα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει την υλικότητα, είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά, αφαιρεί τα αυγά των μυγών, καλύπτει τις πληγές, κάνει καπνό, γνωρίζει το πέρασμα του ποταμού, γνωρίζει τι έχει πιεί, γνωρίζει τον δρόμο, είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής, αρμέγει αφήνοντας υπόλοιπο, και τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει την υλικότητα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι οποιαδήποτε υλικότητα ως 'τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγή υλικότητας των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων'. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει την υλικότητα.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι ότι 'ο αδαής χαρακτηρίζεται από την πράξη, ο σοφός χαρακτηρίζεται από την πράξη'. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στα χαρακτηριστικά.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός αφαιρεί τα αυγά των μυγών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αποδέχεται τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση· τον εγερθέντα λογισμό του θυμού... τον εγερθέντα λογισμό της βίας... δεν αποδέχεται τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός αφαιρεί τα αυγά των μυγών.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός καλύπτει τις πληγές; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της· επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του· επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός καλύπτει τις πληγές.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός κάνει καπνό; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός κάνει καπνό.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το πέραςμα του ποταμού; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατά καιρούς πλησιάζει εκείνους τους μοναχούς που είναι πολυμαθείς, που έχουν κατακτήσει τις παραδόσεις, κάτοχοι της Διδασκαλίας, κάτοχοι της μοναστικής διαγωγής, κάτοχοι των πινάκων περιεχομένων, και ρωτά και εξετάζει - 'αυτό, σεβάσμιε κύριε, πώς είναι; ποιο είναι το νόημα αυτού;' Σε αυτόν εκείνοι οι σεβάσμιοι αποκαλύπτουν το μη αποκαλυμμένο, ξεκαθαρίζουν το μη ξεκαθαρισμένο, και σε πολλά φαινόμενα που προκαλούν αβεβαιότητα απομακρύνουν την αβεβαιότητα. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το πέραςμα του ποταμού.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τι έχει πιεί; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός όταν διδάσκεται η Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, αποκτά έμπνευση για το νόημα, αποκτά έμπνευση για τη Διδασκαλία, αποκτά χαρά συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τι έχει πιεί.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον δρόμο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι την ευγενή οκταμελή οδό. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον δρόμο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στον τόπο βοσκής.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός αρμέγει αφήνοντας υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, πιστοί οικοδεσπότες προσφέρουν σε έναν μοναχό τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Εκεί ο μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην αποδοχή. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός αρμέγει αφήνοντας υπόλοιπο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προς εκείνους τους πρεσβύτερους, έμπειρους, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας, εδραιώνει σωματική πράξη με φιλικότητα, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά· λεκτική πράξη με φιλικότητα... εδραιώνει νοητική πράξη με φιλικότητα, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός τιμά με ιδιαίτερη ευσέβεια εκείνους τους μοναχούς που είναι πρεσβύτεροι, έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας.

«Ένας μοναχός προικισμένος με αυτές τις έντεκα ιδιότητες, μοναχοί, είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

18. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Θα μπορούσε άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Θα μπορούσε, μοναχοί, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με

τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει αυτή την αντίληψη: 'Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξαίσιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

19. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Θα μπορούσε άραγε, μοναχοί, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό... κ.λπ... να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται».

«Τότε λοιπόν, μοναχοί, ακούστε, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Θα μπορούσε, μοναχοί, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, σεβάσμιε κύριε, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει αυτή την αντίληψη: 'Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξαίσιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες

τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα'. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

20. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Σαριπούττα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Σαριπούττα:

«Θα μπορούσε άραγε, φίλε Σαριπούττα, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;» «Θα μπορούσε, φίλοι, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, φίλε Σαριπούττα, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει αυτή την αντίληψη: 'Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξαίσιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα'. Έτσι λοιπόν, φίλοι, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη». Δέκατη.

11. Η τέταρτη ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

21. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Θα μπορούσε άραγε, φίλοι, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εμείς, φίλε, θα ερχόμασταν ακόμη και από μακριά κοντά στον σεβάσμιο Σαριπούττα για να κατανοήσουμε το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Καλώς, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο σεβάσμιος Σαριπούττα να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον σεβάσμιο Σαριπούττα, οι μοναχοί θα το θυμούνται».

«Τότε λοιπόν, φίλοι, ακούστε, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε αυτό -

«Θα μπορούσε, φίλοι, ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη».

«Πώς όμως, φίλοι, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη... κ.λπ... και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη;»

«Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει αυτή την αντίληψη: 'Αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξάισιο, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα'. Έτσι λοιπόν, φίλοι, θα μπορούσε ένας μοναχός να επιτύχει τέτοια αυτοσυγκέντρωση ώστε να μην έχει αντίληψη της γης στη γη, να μην έχει αντίληψη του νερού στο νερό, να μην έχει αντίληψη της φωτιάς στη φωτιά, να μην έχει αντίληψη του αέρα στον αέρα, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου στο επίπεδο του άπειρου χώρου, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου άπειρης συνείδησης στο επίπεδο άπειρης συνείδησης, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας στο επίπεδο της μηδαμινότητας, να μην έχει αντίληψη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να μην έχει αντίληψη αυτού του κόσμου σε αυτόν τον κόσμο, να μην έχει αντίληψη του μεταθανάτιου κόσμου στον μεταθανάτιο κόσμο· και αυτό που έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, ακόμη και εκεί να μην έχει αντίληψη· και όμως να έχει αντίληψη». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο του αναλογισμού είναι το δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο ειπώθηκαν με τον Μαχανάμα, με τον Ναντίγια και τον Σουμπούτι· η φιλικότητα, ο Ατθάκα, ο Γκοπάλα και τέσσερα με την αυτοσυγκέντρωση.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 11. Το βιβλίο των έντεκα. 2. Το κεφάλαιο για τον αναλογισμό έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org